

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Číslo jednací
61 701/2007-606/VI.vyř.

Praha
23 . listopadu 2007

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 107 odst. 10 a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává v řízení zahájeném dne 27. 8. 2007 na návrh navrhovatele Unient Communications, a.s., IČ: 630 78 171, se sídlem Praha 5, Radlická 714/113, proti odpůrci T-Mobile Czech Republic a.s., IČ: 649 49 681, se sídlem Praha 4, Tomíčková 2144/1, ve věci sporu o obnovení směrování na číselné rozsahy 799 7xx xxx a 799 9xx xxx, toto

rozhodnutí:

I. Návrh navrhovatele na uložení povinnosti odpůrci obnovit směrování na číselné rozsahy 799 7xx xxx a 799 9xx xxx se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Dne 27. 8. 2007 bylo na návrh navrhovatele u Českého telekomunikačního úřadu (dále též „ČTÚ“ nebo „správní orgán“) zahájeno správní řízení ve věci sporu o povinnosti odpůrce obnovit směrování volání na číselné rozsahy 799 7xx xxx a 799 9xx xxx podle platné Smlouvy o propojení komunikačních sítí.

Ve svém návrhu navrhovatel uvádí, že s odpůrcem uzavřel dne 14. 2. 2006 Smlouvu o propojení komunikačních sítí č. 016671-000-00 (dále též „Smlouva“) a tato upravuje i podmínky provozu a směrování ze sítě odpůrce na uvedené číselné rozsahy přidělené navrhovateli správním orgánem v roce 2005. Jak navrhovatel uvádí, obě smluvní strany až do měsíce srpna 2007 Smlouvu v plném rozsahu plnily a v síti elektronických komunikací odpůrce byly číselné rozsahy 799 7xx xxx a 799 9xx xxx směřovány. Dne 28. 6. 2007 však navrhovatel obdržel oznámení odpůrce, ve kterém se tento odvolává na stanovisko ČTÚ z 31. 1. 2007 a požaduje po navrhovateli doložení plnění všech zákonem stanovených kritérií pro poskytování veřejně dostupné telefonní služby. Pokud tak navrhovatel neučiní, přistoupí odpůrce k zastavení směrování na uvedené číselné rozsahy přidělené navrhovateli. I přes vysvětlení navrhovatele, že žádná zákonná kritéria pro poskytování veřejné mobilní telefonní sítě neporušuje, trval odpůrce na přerušení směrování, a k němu také ve 32. týdnu t.r. došlo. Navrhovatel má zato, že přerušení směrování v síti elektronických komunikací odpůrce je zásadním porušením práv navrhovatele ve využívání přidělených číselných rozsahů 799 7xx xxx a 799 9xx xxx. Podle jeho názoru odpůrce svým

rozhodnutím zastavit směrování diskriminuje navrhovatele a jeho zákazníky v dovolatelnosti z této sítě, přičemž navrhovatel je nucen pozastavit své obchodní aktivity a tím dochází na jeho straně k nezanedbatelným škodám. Tento krok odpůrce se navrhovateli jeví jako diskriminace zákazníků jiného subjektu na telekomunikačním trhu a omezení hospodářské soutěže. Na základě uvedeného se navrhovatel domnívá, že odpůrce přímo porušuje § 30 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích, a to tím, že znemožňuje originaci a terminaci hovorů ve své mobilní síti z právoplatně přidělených číselných rozsahů 799 7xx xxx a 799 9xx xxx navrhovatele. Navrhovatel je přesvědčen, že je zásadně diskriminován v právu používat právoplatně přidělené číselné rozsahy, neboť neexistuje obchodní ani technický způsob jak originaci a terminaci nahradit, přičemž podíl odpůrce je větší než 41 % účastníků ve veřejných mobilních telefonních sítích.

V návaznosti na uvedené navrhovatel žádá, aby správní orgán uložil odpůrci povinnost plnit své povinnosti dle zákona a obnovit směrování číselných rozsahů 799 7xx xxx a 799 9xx xxx podle platné Smlouvy o propojení komunikačních sítí č. 016671-000-00. K doložení návrhu přiložil navrhovatel kopie e-mailové korespondence s odpůrcem.

Ve vyjádření doručeném správnímu orgánu dne 13. 9. 2007 odpůrce potvrdil, že mezi navrhovatelem a odpůrcem byla uzavřena Smlouva o propojení komunikačních sítí č. 016671-000-00. Tato smlouva však upravuje pouze propojení veřejné mobilní komunikační sítě odpůrce veřejné pevné komunikační sítě navrhovatele, a proto dle názoru odpůrce z ní není možné vyvozovat jakoukoliv jeho povinnost ke směrování volání jeho účastníků na číselné rozsahy pro veřejnou mobilní komunikační síť navrhovatele.

Pokud však navrhovatel namítá, že Smlouva upravuje podmínky směrování a provozu ze sítě odpůrce na číselné rozsahy 799 7xx xxx a 799 9xx xxx, pak pravděpodobně dle názoru odpůrce, povinnost směrování provozu mylně odvozuje z přílohy B1 Smlouvy, která však pouze v rámci článku „7. Přidělená čísla služeb jiných operátorů dostupných prostřednictvím služby tranzitu společnosti Unient“ definuje číselné rozsahy jiných operátorů, které jsou dostupné prostřednictvím služby tranzitu přes pevnou komunikační síť navrhovatele. Tedy zmíněný článek přílohy Smlouvy dává odpůrci možnost v případě jeho zájmu tranzitovat volání ze své sítě na mobilní číselné rozsahy navrhovatele. Tento článek nezakládá jakoukoliv povinnost odpůrce směrovat volání jeho účastníků na předmětné mobilní číselné rozsahy navrhovatele.

Odpůrce dále ve svém vyjádření uvádí, že navrhovatel zjevně účelově tvrdí, že až do srpna 2007 obě strany Smlouvu plnily a v síti odpůrce byly číselné rozsahy směrovány, protože Smlouva nikdy odpůrci neukládala povinnost směrovat volání jeho účastníků na mobilní číselné rozsahy navrhovatele, tedy otázka, zda probíhá či neprobíhá směrování volání účastníků odpůrce na mobilní čísla navrhovatele, neměla vůbec vliv na plnění Smlouvy.

Mobilní číselné rozsahy navrhovatele byly dostupné ze sítě odpůrce po dobu od 14. 3. 2006 do 23. 7. 2007, a to na základě zápisů z jednání zástupců obou účastníků řízení. Podle vyjádření odpůrce bylo od počátku jednání mezi ním a navrhovatelem postaveno na jisto, že směrování provozu mezi sítí odpůrce a navrhovatele na jeho mobilní číselné rozsahy předpokládá uzavření propojovací smlouvy stanovující podmínky vzájemného propojení veřejné mobilní komunikační sítě odpůrce a veřejné mobilní komunikační sítě navrhovatele. Protože však dále nedošlo ke konstruktivním jednáním směřujícím k uzavření zmíněné smlouvy o propojení, opustil odpůrce provizorní model směrování volání na základě zápisu z jednání.

Odpůrce se dále domnívá, že navrhovatel nedisponuje veřejnou mobilní komunikační sítí a tedy neposkytuje veřejnou mobilní telefonní službu, protože podle informací dostupných odpůrci navrhovatel na daných mobilních číselných rozsazích nezajišťuje přístup k tísňovým voláním, službu lokalizace volajícího pro potřeby tísňových volání, ani služby přenositelnosti čísla ve veřejných mobilních telefonních sítích.

Současně odpůrce zdůrazňuje, že svým jednáním nediskriminuje navrhovatele nezpřístupněním jeho mobilních číselných rozsahů svým účastníkům, neboť vzájemné propojení své sítě se sítí jiného operátora standardně realizuje na základě smlouvy o propojení, přičemž

tento postup je zcela v souladu s platnou právní úpravou, a taková smlouva o propojení veřejných mobilních komunikačních sítí navrhovatele a odpůrce dosud sjednána nebyla.

Dne 10. 10. 2007 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření navrhovatele. V něm tento reaguje na vyjádření odpůrce ohledně uzavření smlouvy o propojení veřejných mobilních komunikačních sítí účastníků řízení. Mezi oběma stranami došlo k dohodě, že přímé propojení jejich komunikačních sítí může být realizováno teprve poté, kdy přichází provoz do sítě odpůrce ze sítě navrhovatele bude ve dvou po sobě následujících kalendářních měsících roven nebo větší 395 000 minut za každý měsíc jednotlivě (bod 3.08 Smlouvy o propojení z 14. 2. 2006). Do té doby budou sítě obou stran propojeny nepřímo, prostřednictvím sítě jiného oprávněného provozovatele komunikační sítě, přes kterou bude směřován provoz mezi stranami. Vzhledem k tomu, že navrhovatel akceptoval požadavek odpůrce na nepřímé propojení až do dosažení přichozího provozu do sítě navrhovatele většího než 365 000 minut měsíčně a v souvislosti se závěry zápisů z 23. 9. 2005 a 30. 9. 2005, se navrhovatel dle svého vyjádření oprávněně domníval, že do dosažení uvedeného limitu je platná Smlouva o propojení komunikačních sítí č. 016671-000-00 pro pevnou i mobilní síť navrhovatele a nevyvíjel aktivity k tomu, aby samostatnou smlouvu o propojení mobilních sítí uzavřel.

Odpůrce své vyjádření k tvrzením namítaným navrhovatelem doručil správnímu orgánu dne 22. 10. 2007. V něm opakuje své předchozí stanovisko, které se týká uzavřené smlouvy o propojení, kdy se výhradně jedná o propojení jeho veřejné mobilní komunikační sítě a veřejné pevné komunikační sítě navrhovatele. Dále odkazuje na zápis z jednání obou účastníků řízení ze dne 20. 2. 2006, ve kterém je pod bodem 1. řešena Smlouva o propojení mobilních sítí obou účastníků řízení a v jeho rámci řešena potřeba doplnění formálních náležitostí žádosti o propojení mobilních sítí účastníků řízení ze strany navrhovatele.

S podklady rozhodnutí se odpůrce seznámil dne 4. 10. 2007. Navrhovatel tak učinil dne 5. 10. 2007.

* * *

Podle ustanovení § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti, pokud se týká spor povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Správní orgán při posuzování návrhu vycházel z přesvědčení, že rozhodování sporů podle ustanovení § 127 zákona o elektronických komunikacích v sobě zahrnuje zároveň i předchozí posouzení, zda tvrzený nárok vyplývá z povinností odpůrce stanovených mu zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě. Proto se správní orgán v souladu se svou pravomocí při rozhodování tohoto sporného správního řízení zaměřil toliko na rozhodování o zákonných povinnostech odpůrce a nikoliv na rozhodování o povinnostech odpůrce, které byly mezi účastníky sporu sjednány na základě jejich svobodné vůle a vyplývajících z již uzavřené Smlouvy o propojení č. 016671-000-00. Dále se na veřejně dostupné služby elektronických komunikací poskytované na základě smlouvy vztahuje povinnost stanovená v § 61 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Podle § 61 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací povinen poskytovat tuto službu nepřetržitě po všechny dny v roce, nestanoví-li zákon jinak.

Kromě podkladů předložených účastníky tohoto sporného správního řízení vycházel správní orgán při posuzování věci ze skutečností mu známých z úřední činnosti, tj. opatření obecné povahy Českého telekomunikačního úřadu čj. 36 876/2006-609 analýza trhu č. A/15/06.2006-23.

Po přezkoumání veškerých podkladů správního řízení konstatuje správní orgán následující:

Navrhovatel se v tomto sporném správním řízení domáhá toho, aby správní orgán stanovil odpůrci povinnost obnovit směrování na číselné rozsahy 799 7xx xxx a 799 9xx xxx. Tedy požaduje originaci, neboť jeho požadavek se týká toho, aby se zákazníci odpůrce mohli dovolat na uvedené číselné rozsahy navrhovatele. Proto správním orgán při rozhodování v tomto sporném správním řízení především zkoumal, zda odpůrci byly uloženy povinnosti na základě analýzy relevantního trhu, kterým je trh č. 15 – přístup a původ volání (originace) ve veřejných mobilních telefonních sítích.

Jak vyplývá z výsledků analýzy trhu č. 15 – přístup a původ volání (originace) ve veřejných mobilních telefonních sítích, vydané jako opatření obecné povahy č. A/15/06.2006-23, byl tento relevantní trhu shledán efektivně konkurenčním, nebyl na něm shledán žádný podnik s významnou tržní silou a žádnému z dotčených subjektů, včetně odpůrce, tak nebyly povinnosti (nápravná opatření) uloženy.

Podle ustanovení § 79 zákona o elektronických komunikacích je ČTÚ oprávněn po konzultaci podle ustanovení § 130 a 131 zákona o elektronických komunikacích rozhodnutím uložit podnikateli, který ovládá přístup ke koncovým uživatelům, povinnosti k zajištění spojení od koncového bodu ke koncovému bodu, v odůvodněných případech včetně propojení sítí. Jak vyplývá ze zjištění správního orgánu, ani tato povinnost odpůrci uložena nebyla.

Navrhovatel se ve svých vyjádřeních k tomuto spornému správnímu řízení opakovaně odvolává na ustanovení § 30 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích a o toto ustanovení zákona opírá svůj nárok na obnovení směrování volání na číselné rozsahy 799 7xx xxx a 799 9xx xxx.

Při výkladu § 30 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích, je podle názoru správního orgánu třeba vycházet z toho, že se jedná o harmonizační ustanovení, jak vyplývá z vládního návrhu zákona a v něm uvedeného standardního označování harmonizačních ustanovení podle Legislativních pravidel vlády. Z uvedeného návrhu zákona vyplývá, že dané ustanovení je transpozicí čl. 10 odst. 2 směrnice 2002/21/ES. Ustanovení směrnice je v části upravující postupy pro číslování a daný odstavec v zásadě upravuje požadavek nediskriminace při využívání čísel. Nediskriminace je požadována ve vztazích vůči poskytovatelům služeb elektronických komunikací. Harmonizační ustanovení se z principu snaží sjednotit postupy v rámci EU, a reagují tak na různý stav dané věci v různých státech EU, v konkrétním případě se tak jedná o úpravu nediskriminace ve využívání čísel.

Podle názoru správního orgánu je třeba ustanovení směrnice vykládat tak, že subjekt, který rozhoduje o přidělení čísel, musí zachovávat princip nediskriminace. V první řadě se tak jedná o regulační úřady, které nesmí žádný subjekt v tomto ohledu zejména upřednostnit či ostatní subjekty žádající o využívání čísel jinak diskriminovat. Druhá věta směrnice pak výslovně požaduje, aby obecný požadavek nediskriminace byl požadován i v takovém případě, kdy o využívání (některých) čísel poskytovateli služeb fakticky rozhoduje jiný poskytovatel služby. Tento výklad dle názoru správního orgánu podporuje i dokument „Policy Implications of Convergence of Naming, Numbering and Addressing“, který byl vypracován pro Evropskou Komisi (zejména str. 38; plné znění dokumentu na adrese http://ec.europa.eu/information_society/topics/telecoms/regulatory/studies/documents/nna_final_15sept.pdf). Celá koncepce pak vychází ze základní myšlenky, že jedním z úzkých hrdel vstupu na trh služeb elektronických komunikací je přidělování čísel pro tyto služby a jejich přidělování proto musí být nediskriminační.

Správnost výkladu § 30 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích, podle kterého z tohoto ustanovení nevyplývá odpůrci povinnost originace, lze rovněž dovodit z principu analýz relevantních trhů a následných ukládání nápravných opatření (povinností). Mezi těmito povinnostmi lze mj. uložit i povinnost propojení pro originaci. Rovněž tak podle § 79 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích lze za splnění zde uvedených předpokladů uložit určitému subjektu povinnost propojení. Zákonodárce by nestanovoval tyto principy, pokud by měl v úmyslu uložit obecnou povinnost propojení stávajícím operátorům a poskytovatelům služeb přímo prostřednictvím § 30 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích.

Správní orgán tedy otázku výkladu § 30 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích uzavírá tak, že se jedná o ustanovení pro případ, kdy (některá) čísla pro přístup ke službám přiděluje poskytovatel služby a tento v takovém případě při této činnosti nesmí diskriminovat jiné poskytovatele (tím, že by některé v přidělených číslech neodůvodněně upřednostnil či zvýhodnil apod.). Na uvedený spor a tedy na podporu tvrzení navrhovatele, že on (potažmo jeho účastníci) je diskriminován - pokud jde o čísla používaná pro přístup k jeho mobilním službám - tím, že odpůrce odmítá směřovat volání na výše uvedené číselné rozsahy, se tak ustanovení § 30 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích nevztahuje.

Navrhovatel svůj nárok opírá také o tvrzení, že službu směřování volání účastníků odpůrce na číselné rozsahy pro veřejnou mobilní komunikační síť navrhovatele upravuje Smlouva. Volání na číselné rozsahy 799 7xx xxx a 799 9xx xxx je zmíněno pod bodem 7 přílohy B1 Smlouvy, přičemž uvedený bod 7 má název „Přidělená čísla služeb jiných operátorů dostupných prostřednictvím služby tranzitu společnosti Unient“ a u daných čísel je konkrétně uvedena „síť společnosti Unient mob.“. Podle čl. 2.3.1.1 přílohy B Smlouvy se službou tranzitu rozumí „umožnění volání ze sítě společnosti T-Mobile prostřednictvím sítě Unient na služby, které jsou poskytovány v síti jiného operátora v České republice.“. Podle čl. 2.3.1.2 pak „poskytování služby tranzitu společností Unient je podmíněno existencí odpovídajícího smluvního vztahu mezi společností Unient a operátorem, v jehož síti je tranzitovaný provoz ukončován.“. Z uvedeného tedy správní orgán dovozuje, že mezi spornými stranami nebyla uvedenými smluvními ujednáními sjednána služba originace (poskytovaná odpůrcem navrhovatelí) pro volání do sítě navrhovatele, ale služba tranzitu (poskytovaná navrhovatelem odpůrci) pro volání do sítě Unient mob. Protože se však návrhem navrhovatel domáhá, aby mu odpůrce poskytoval službu originace (povinnost směřovat volání) pro ukončení v jeho síti (čísla byla přidělena navrhovatelí), nezbyvá správnímu orgánu než uzavřít, že se nedomáhá povinnosti vyplývající z uzavřené Smlouvy a odpůrce tak neporušuje Smlouvu, resp. nejedná v rozporu s § 61 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Na základě uvedeného tak správní orgán dospěl k závěru, že odpůrci zákon o elektronických komunikacích neukládá povinnost směřovat do sítě navrhovatele volání na výše uvedené číselné rozsahy a tato povinnost mu nebyla uložena ani správním rozhodnutím.

Součástí vyjádření navrhovatele k tomuto spornému správnímu řízení, které bylo ČTÚ doručeno dne 10. 10. 2007 je i jeho námitka, která se týká údajně rozdílné dikce stanovisek ČTÚ z 31. 1. 2007 a z 23. 7. 2007 k technologiím WiFi. Zde správní orgán považuje za nutné uvést nad rámec tohoto rozhodnutí, že obě zmíněná stanoviska jsou v obecných závěrech totožná. Obsahem obou je sdělení, že rozhodujícím činitelem při propojení je udržení kvality parametrů a integrity veřejné komunikační sítě a kvality poskytované veřejně dostupné telefonní služby, bez ohledu na technologii, kterou je toto zajišťováno.

Nad rámec tohoto rozhodnutí dále správní orgán považuje za důvodné uvést, že odpůrci nepřísluší hodnotit dodržování zákona, popř. rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, ze strany navrhovatele, a následně jej po svém závěru, že navrhovatel své povinnosti porušuje, za to sankcionovat tím, že by přestal poskytovat službu, byla-li by sjednána ve smlouvě, to však s výjimkou nutnosti zachovat integritu sítě nebo v případě rozporu s technickými parametry (§ 84 odst. 5 zákona o elektronických komunikacích). Za plnění svých povinností daných zákonem, popř. rozhodnutím Českého telekomunikačního úřadu, odpovídá každý operátor ve své síti a jejich případné porušování spadá do působnosti ČTÚ.

Vzhledem k výše uvedenému, jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. Protože navrhovatel neměl ve věci úspěch a odpůrce náhradu nákladů řízení nevyčísлил a ani ji nežádal, žádnému z účastníků řízení se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k Radě Českého telekomunikačního úřadu u předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to na adresu Český telekomunikační úřad, poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025. Rozklad je třeba podat v počtu dvou stejnopisů.

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu